

TANITIM: Vasif SÜLEYMAN
(Vasif İskender oğlu Süleymanov)
1965-ci ilde Şəmkir rayonunun Dəller qəsəbəsində anadan olub.
1996-ci ilde Bakı Dövlət Universitetinin filologiya fakültəsini bitirib.
«Azerbaycan demiryolu» qəzetinin redaktoru, «Ədəbiyyat qəzeti»nin redaksiya heyətinin üzvüdür.

Azerbaycan Yazıçıları və Jurnalçılar Birliklərinin üzvü, «Qızıl qələm», «Şahmar Əkberzadə» mütəfəkkirinə laureatıdır. 6 dekabr 1999-cu ilde Heydər Əliyevin sevəcəm ilə Prezident təqəußdünə layiq görüldü. «Sevgi atılandan sonra başlayır» adlı kitabı 1993-cü, «Eşq ol, dergahına secdəyə gelim» adlı kitabı isə 2003-cü ilde, «Bu, ömründür, man dediim, nağılı yox» adlı kitabı isə 2013-cü ilde çap olundur. Azerbaycanın «Fəxri demiryolu» sudur. Gültac və Seyahət adının iki övladı var.

Vasif Süleymanın 55 illik yubileyinə dərələşməni oxuculara təqdim edirik:

(Əvvəli ötən sayımızda)

Ədəbiyyatla, poeziya ilə bağlı müşahibələrində dəfələr vurğulayıb. Gör müşahibelerinin birində ne deyir: «Okumak çox önemli benim üçün. Tərih hakkında yazılmış herşeyi keyifle takip ediyorum. Şiirle çox yakın bir iliskim var. Şir yazıyorum zaten. Ven serbest duzen yazarıma mesəla bir Fuzuli olsun, bir Nəsimi olsun, etkiləndigim şairlerdir. Sufizmle ilgiliyim özelliklə. Ankara yaşıarken semah kursu almışım. Yaşam 18 filində herhalde. Semah yapmışığını vardır yani. O qazetlərə yansıyan resimlər vardi bir ara, hətflər herkes. Semazen olmayı düşünmüştüm o zamanlar. Ama sinavları kazanmadım. Özette şöyledə dileyim, dünaya bakışım felsefi olaraq bakışım sufi bakışdır». Gör ne deyir:

Gönül sazında hüzzam,
Faslı geçer bu akşam.
Ağlamakta her azam,
Yaslı geçer bu akşam.

Kendimde değişim ben,
Sarhoşum aşk elindən.
Ruhum uğmaka tendən,
Göctü göper bu akşam.

Ah canım verdiğim, ah...
Sevdana düşüm eyvah...
Gelmedi, gelmez sabah
Nazlı geçer bu akşam.

Hep gözümde hayatı,
Gölge oyunu gibi.
Hayati değil belki,
Aslı geçer bu akşam...
Ve yaxud:
Aşk sənə oyun,
Bana ibadət.

M. Aqil: Qayıdaq evvəlki söhbətimizə. Deyəsan sözlərinə mahni az bestəledirsən?

V. Süleyman: Heç bestəletmişəm, kimdənse heç nə xahiş etmişəm. Mahnının bestələtməzər, bestəkar sözləri sevər, sonra da onun daxilindəki hazırlanışi görüb mahni bestəleyər. Bizim böyük bestəkarlarımız həmisi bəla ediblər. O da olub ki, şairlərə sıfariş də veriblər. Bunu indiki sıfarişlərə qarışdırmaq olmaz.

Konkret manə galəndəgər neçə il avval gözəl şair dostumuz Nadir Arazoyğunun Sumqayıtda poeziya gecesi keçirilirdi. Sehv elemirəmsə tədbir bir texnikumda idi. Orda eşitdim ki, bestəkar Nazim Memmedli «Sonuncu görüş» adlı şerimə mahni bestələyib. Sonra Əlikram Hümbətovun «Çix get» adlı bir klipi yayınlandı, sözləri mənə məxsusdur. Onun da bestələnməsindən sonra xəbər tutmuşam. Özü də sözlər birinci kitabında dərc olunan «Uğurum» pəmasındandır. Rövşən Nicat adlı bestəkar bestələyib. Çox sağ olsun. Zəng edib Əlikram Bayramova minnədarlığı bildirdim. Bilirsiniz bu iş necədir... Bəzi bestəkarlar hazır notları öz dəst-tanışınna verirlər ki, uyğun bir mətn yaz. Qafiyənin ne olduğunu bilən hər kəs yaza bilər. Bir da var ki, sözün həqiqi manasında klassik mahniların

Adı söz demərem adıleşəsen,
Tepəden dırmağa özün ilahi-
Mən sənə ilahi şər yazacam.

Qızlarını ola sevgin iso tamam
başqa aləmdir:

Gəlmisiniz bir talenin yayından,
Bir üryün cörəyindən, suyundan.
Kəsib ömrün çöldə qalan payından,
Tələstəm yanınız, qızılarım!

Bolko bu İLAHİ SEVGidən danişasın...

V. Süleyman: Sevgi bir masa arxasında oturarkən danişılması, anladılması mümkün olan bir hiss deyil. Bəzən elə məqamlar olur ki, danişmağa ehtiyac qalmır. Söhbətin evvəlində dədin ki, bolko sonı unutmağa haqqı olmayan, amma unudanıvar var, qoy yaddaşları tozalənsin. Bir şey doym. Bir qədim xalq mahnimiz var:

Tut ağacı boyunca,
Tut yemedim doyunca.
Yarı xəlvətde gördüm,
Danişmadım doyunca.

İllərlə yanni gözlöyən, axtaran bir adam onu xəlvətde görür, amma danişa bilmir. Sən bilən niyət Ona görə ki, bələ anlırla dil açınca lüzum yoxdur, indi gözlərin, baxışların, dilsiz duyuların danişan andır. Bu baxımdan sevgi insana necə golur, insanı necə hoyata bağlayır ve ya eksinə, bilinməz. Kiçik qızım Səyali ham da anamdr. İndi qızlanma olan sevgi, əslində, böyük bir sevginin izhəndir...

Yazıçı Müzadil Aqilin şair Vasif Süleymanla dərdələşməsi

Şəmkirin söz adamları

Vasif Süleyman: "Sözün də namusu var"

Vasif SÜLEYMAN
matnları. Burda məsələ başqa cărdür. Əvvələcə şeir olur, onu oxuyan bestəkar mahni bestəleyir. Belə şeirlərin canında bir ritm olur. Deyək ki, Nəbi Xəzrinin, Fikret Qoçanın, Nüsərət Kəsəmənlinin,

Cəbir Novruzun, Musa Əlekberlinin, Şəmxiyəl Rüstəmin o qədər gözəl şeirlərinə mahni bestələnib ki, dinişdikcə doymazsan.

M. Aqil: Vasif, senin sevgin de

İlahi sevgidir. Diller əzberi olan bir şərin de var:

Diniş-danişanda sözün ilahi,
Bu derde dözməye dözüm ilahi.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...